

LUTHERSK KIRKE

KIRKE-NYT for Den evangelisk-lutherske Frikirke i Danmark

Og Gud har højt ophøjet ham
og givet ham et herligt navn
for at i Himlen og på jord
hvert knæ skal bøje sig.
Derfor, Guds elskede,
se hen på Kristus
opstanden ved
Guds højre!

Fil 2,9-11 - LL

**Jesus sagde til hende:
'Maria!' Hun vendte
sig om og sagde:
'Rabbuni!'**

(Johs 20,16)

*Hun genkendte
den opstandne
på ordet.*

Læs om Ordet, som giver tro og liv!

LUTHERSK KIRKE

KIRKE-NYT for
Den evangelisk-
lutherske Frikirke
i Danmark

*Bladet udkommer
6-8 gange årligt
og koster for 2003
100 kr.; unge
under udd. 50 kr.;
udland 150 kr.*

Udgiver

Den evangelisk
- lutherske Frikirke
Ewaldsvej 9
8723 Løsning

Redaktion

Vagn Lyrstrand
(ansv)
Leif G. Jensen
Jens Nex (grafik)

Kasserer

"Luthersk Kirke"
Daniel Jensen
Rundhøj Alle
nr. 71, 1.0210
8270 Højbjerg
Giro nr. 5497701

Sats og tryk

Redaktionen og
Tolstrups Trykkeri
Esbjerg

Internet-adresse

www.vivit.dk

Støtte til gratis
uddeling i 2003:
Lutherske ArvsFond

Vil du leve med Gud?

Det ser ud til at være manges længsel. Tusinder tiltrækkes af messer med tilbud om oplevelse af guddommeligt liv og nærvær. "Vi har brug for mere guds-nærvær" siger en engelsk præst, som er på vej til Norden. Og han efterlyser "mere sanseprægede gudstjenester". En hjemlig præst, der har gjort sig kendt som healer, har udtalt: "Prædiken er stene for brød. Vi må have mere åndelighed i gudstjenesten!"

Hvad skal vi sige til det?

Giver det ekko, er det nok ikke så mærkeligt. En erfaren prædikant siger: "Jeg har prædikeret i 40 år og synes stadig, det er svært; men at høre er endnu sværere!"

Vi er skabt til liv og fællesskab med Gud. Og da den kristne tro første gang kom til Europa, var det med kaldet: "Nu er tiden inde til at vende om til Gud, for det er i ham, vi lever, røres og er til. Og han har sat tider og grænser for dem..., for at de skulle søge Gud, om de dog kunne famle sig frem til og finde ham, som dog ikke er langt borte fra os." (Se ApG 17,22-31).

Mon ikke det er baggrunden for, at ordet "Gud" giver ekko? - og for at vi drages af det grænseoverskridende i mirakler og syner, så vi derved kan mærke, at vi lever med Gud? Man mærker skjulte og lægende kræfter gennem et andet menneske. Og det gør indtryk, som når Paulus fortæller, at han blev "rykket til den tredje himmel og til Paradis" (2 Kor 12,1-4).

Kunne vi mærke det, ville vi tro

Sådan tænker vi let. Derfor søger vi at fastholde oplevelserne og få nogle nye. Og det er vel rimeligt nok, for hvis jeg nu ikke har oplevelsen og ikke kan mærke det, har jeg så liv med Gud? Oplevelser af det grænseoverskridende kan gøre indtryk. Men der er brug for noget sikrere at grunde livet med Gud på.

Vi kunne jo spørge: Hvad får vi i oplevelserne at leve af og dø for? Hvordan skelner vi mellem følelsen af Gud og Gud selv? - og mellem førelse og forførelse?

Ja, hvilken vished kan følelser give om at finde tilgivelse hos Gud? Når vi som apostlen kommer "ned på jorden" og ikke med nogen åndelig oplevelse kan komme bort fra, at vi har "en torn i kødet" (2 Kor 12,7) og må bekende: "Jeg er et armt, syndigt menneske, der mange gange og på mange måder har syndet imod Gud..." Da må der et usvigeligt løfte fra Gud til, som er helt uafhængigt at vore følelser og sanser.

Vil vi leve, må vi høre!

Derfor er Jesus uafslædeligt optaget af at forkynde, undervise og lære - som i *Lignelsen om sædemanden* i Markusevangeliet kapitel 4,1-20:

En bonde går ud for at så; men han strør som i blinde. 1) Først på vejen, hvor der er hårdt og sammentrædt af trafik; og det ender som fuglemad. 2) Næste sted er et ukultiveret klippefelt. Også dér strøs ødselt; men det bliver selvfølgelig til strå uden kerne. 3) Endelig strør han på et sted med en masse vækster. Og sæden kommer fint op; men den kvæles så af tidsler.

Jamen, det er da heller ikke en måde at så på! Nej. Men sådan er altså livets Gud, siger Jesus. Overalt strøs sæden ud - som indbydelser til en gudstjeneste i Svendborg med ordet: *Vil du leve med Gud, så må du høre!*

Og det, der skal høres, er i sin kerne Jesu budskab om ham selv, som han engang siger: "Hvis hvedekornet ikke falder i jorden og dør, bliver det kun det ene korn; men hvis det dør, bærer det mange

fold" (Johs 12,24). Hvor kastes så dette såkorn, som er Jesus, i jorden? I døden på korset blandt syndere, som en forbryder og forbandet under Guds dom og vrede!

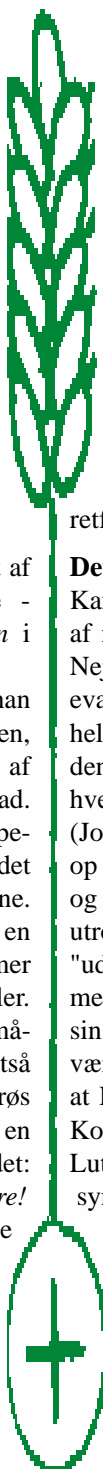
Her er ordet fra Gud, ja, Gud selv, som er blevet kød og kommet til os midt i død og skyld og straf. Og sådan er Ordet blevet kød i vores død, for at give os liv med Gud, som ingen død og skyld kan tage af dage. For han døde for vore overtrædelser og opstod til retfærdighed for os! (Rom 4,25).

Det giver liv med Gud

Kan vi føle, mærke eller aflæse dette af nogen åbenbaring eller oplevelse? Nej, men vi kan aflæse og høre det i evangeliet; og det er for hvem som helst. For således elskede Gud verden, at han gav sin Søn, for at enhver, som tror på ham, skal leve! (Johs 3,16). Og den tro kommer netop af, at vi hører dét ord om Jesus, og at det sås ind i vort liv. Da kan det utrolige og fantastiske ske, som dem "udenfor" ikke kan begribe: at et menneske fuldstændigt ærligt vedstår sin elendighed og siger: "Jeg vil helst være stolt af min magtesløshed, for at Kristi kraft kan være over mig" (2 Kor 12,9). Og det menneske er, som Luther sagde, "samtidig retfærdig og synder" - i Kristus retfærdig, i sig selv en synder. Og sådan har du liv med Gud; om du er oppe i "skyerne" eller nede i "kælderen".

Du får det ved at høre!

Vagn Lyrstrand

Hindringer for Ordet

"Den, som har ører at høre med, skal høre!" - er en ofte anvendt opfordring i Bibelen. Jesus afslutter Lignelsen om sædemanden - hvor så meget af den gode sæd gik tabt - med denne opfordring til at høre, når man hører. For så meget kan hindre, at Ordet slår rod og bærer frugt. Ordet om Jesus har altid kraften i sig til at give liv med Gud; men hvorfor bliver der ofte så lidt liv af det?

Sæden er Ordet!

Og hvilken fantastisk sæd! Hvor den får de rette betingelser, kan den vokse op og give både tredive, tres og hundrede fold, siger Jesus.

Og han sagde: Den, som har ører at høre med, han skal høre! Men det går ikke af sig selv at høre, når man hører. Det er, som den gamle prædikant erkendte, meget svært at prædike, men dog endnu meget sværere at høre. Der er så meget, der hindrer.

Først kommer fuglene

Og da han såede, faldt noget på vejen, og fuglene åd det op. - Med dem på vejen er det sådan, at når de har hørt det, kommer Satan straks og tager det bort, der er sået i dem.

Aldrig så snart har du hørt det gode ord og hilst på de andre i kirken, før fuglene kommer flagrende. Nogle af dem er fløjet med fra fjernsynet og videomaskinen i går aftes og æder nu opmærksomheden: "Så du det også?" Andre kommer med radiobølgerne; nogle tredje som brevduer med aviser og blade. På det sidste er en hel hær kommet over internettet. Skønne nyheds- og underholdningsfugle, som der ikke er noget galt med. Men får

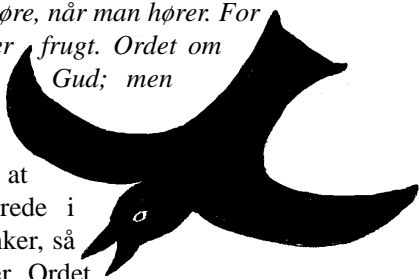
de lov at bygge rede i dine tanker, så de tager Ordet fra dig, er de nogle Satans fugle.

Det næste er klippegrunden

De, der blev sået på klippegrund, er dem, der straks tager imod ordet med glæde; men de har ikke rod i sig, de holder kun ud til en tid, så når der kommer trængsler eller forfølgelse på grund af ordet falder de straks fra.

Ordet, som du hører, kan fænge, så du bliver helt høj af det og siger: "Wav! Sikke en prædiken. Sikke et budskab!" Ordet gik lige ind mellem ribbenene på dig og blødgjorde dit hårde hjerte. Og du kan ikke lade være med at sige det videre.

Først er dine venner interesserede og viser sympati. Men langsomt mærker du kulden. Næste gang, du snakker om troen og ordet, er de reserverede og tavse. De vil ikke høre. Nogle mister du helt kontakten med. Venner forsvinder, og med dem noget af din hjerteglød... og så bibellæsningen... og så bønner... og gudstjenesten... og så troen...

Endelig er der tidslerne

Det er dem, der har hørt ordet, men denne verdens bekymringer og rigdommens blændværk og lyst til alt muligt andet kommer til og kvæler ordet, så det ikke bærer god frugt.

Og så var der konfirmanden, der ikke kunne glemme sin præsts ord: "Vore hjerter er for små til at deles." Sådan advarer også Jesus: "I kan ikke tjene både Gud og Mammon!" Mad, mode, møbler, mig selv og...! Så flotte blomster, men de er tidslere, og vil du for enhver pris have dem, vil de stikke i din krop. Og du orker ikke mere at sidde på menighedsbænken, endnu mindre et medlemsbidrag og slet ikke at missionere...

Sikke en elendig sæd!

- kan man fristes til at tænke. Her må da noget andet og mere til. Så kigger man sig om efter noget andet, som kan give noget mere liv. Og flere og flere synes at mene, at der må noget andet til end det gamle ord om Jesus og hans kors. Noget andet end ordet om tilgivelse og opstandelse og frelse fra Satan til Gud ved tro på Jesus og hans nådes Ord. I et kirkeblad udtaler en præst: "Gudsnærværet opleves ikke stærkere end i lovsang og tilbedelse og Guds direkte tale" (dvs uden ord og prædiken). Og en anden ønsker sig i stedet for prædiken om syndernes forladelse noget mere åndelighed!

Men sæden er god nok

De, der bliver sået i den gode jord, det er dem, der hører ordet og tager imod det og bærer megen frugt.

De holder fast ved Ordet. Som en druknende til redningskranen klynger de sig til Jesu løfter: "Salige er de, som hører Guds Ord og bevarer det!" (Luk 11,28). "Den, der hører mit ord, og tror ham, som har sendt mig, har evigt liv" (Johs 5,24). "Hvis I bliver i mit ord, er I sandelig mine disciple, og sandheden skal gøre jer frie" (Johs 8,31-32). "De ord, jeg har talt, er ånd og liv" (Johs 6,63).

Men hvordan kan ord være Ånd og give liv? Det var heller ikke let for Jomfru Maria at forstå, da englen meldte, at Frelseren skulle få liv i hendes liv. Men hun svarede: "Lad det ske mig efter dit ord" (Luk 1,38). Og da fik Guds Søn liv i hendes liv!

Den, som har ører, skal høre!

Hold fast ved det ord, der afslører sandheden om dig: at du over for synd, død og dom er et magtesløst og fortabt menneske. Og klyng dig til det Guds ord, som siger: "Min nåde er dig nok!" (2 Kor 12,9). Da er dine synder forladt, og du er ren og retfærdig. Og Gud udfolder sin kraft i dig til tro og evigt *liv med Gud!*

Læs Markusevangeliet 4,1-20

Vagn Lyrstrand

"Maria!"

Hvad hylér hun for, Maria? Hvorfor står hun udenfor graven og græder? Den er jo tom. "Han er opstanden, han er ikke her!" Og det har hun også fået at vide... (Af prædiken over Johs 20,1-18).

Hvad Maria vidste ... og gråden i de dødes have

Sådan er det. Også for os. Vi har hørt om det store, påsken bragte til verden. Vi har hørt, at Guds Søn har taget al verdens synd bort, også *min* synd... Og Han har båret den ind for den himmelske domstol og båret dommen og straffen for mig.

Således har Guds Søn elsket os. Således har Gud elsket verden. Og det er blevet sagt til os, at *Han er opstanden, Han er ikke her!* Og som Han er opstået, skal også alle de, som tilhører Ham, opstå og leve med Ham i Guds herlighed. Det er blevet sagt til os.

Og stadig står Maria og græder uden for graven, hvor de lagde Ham, og hvor Han ikke er mere. Sådan lever vi - lige ved siden af den tomme grav, alt imens vi lever under Guds eget vidnesbyrd, at Hans Søn har fuldbragt alt for os, og der er gjort plads for os i herligheden, og Gud selv vil sørge for, at vi når den. Sådan er det; for sådan er *vi*...

Men den Levende taler ... til trøst i de dødes have

Og det *er* kun, når Han taler til os og kalder os, at vi vender os til Ham og søger til Ham. I os selv kan vi ikke rive os løs fra os selv. Som Maria ikke kunne det, før den Levende selv kaldte på hende: *Maria!* - så hun kunne høre, at det var Ham, og at det var hende, Han talte til.

Når vi trænger til det, taler Han til os, så vi glemmer, hvor stort det er, det vi græder for. Eller rettere, vi ser, hvor småt det er. Han får os til at se ind i den tomme grav, hvor de lagde Ham, og se, dér er Han ikke, for som den Levende er Han vendt tilbage til de levendes land.

Indtil Han kalder for sidste gang ... til de levendes land

Måske bliver det min grav, Han kalder mig op af. Måske jeg selv kommer til at stå mange gange ved en grav og græde. Men Herren kommer. Indtil da vil Han tale til mig og kalde på mig, så jeg hører Ham og stadig vender mig til Ham. Og så til sidst, når Han kommer, vil Han kalde mig ind i herligheden i de levendes land. Og dér skal ingen mere græde af nogen anden grund end glæde...

Jais H. Tinglund

Læs prædikenen på kirkens hjemmeside: www.vivit.dk

Skriften giver tro

Uddrag af prædiken over Lukasevangeliet 24,13-35

Burde Kristus ikke lide dette og så indgå til sin herlighed?

- lyder det tankevækkende spørgsmål til to mismodige kristne. Og da begynder det at dæmre. Jo, sådan skulle det gå. Der er ikke anden vej, hvis Guds rige skal åbnes for syndere. Hvis deres Frelser ikke var gået i døden for dem, så ville han slet ikke være den, han havde lovet at være, som skulle forløse dem. Derfor blev Kristus spottet, pint og forladt af Gud for at bane vejen for mig gennem død og dom og gudsforladthed. Og når vi erfarer mørke og gudsforladthed, er det for at vi skal søge livet der, hvor det er evigt: I Jesus Kristus, den korsfæstede og igen opstandne og levende!

Og idet han gik ud fra Moses og profeterne, udlagde han i alle skrifterne, hvad der handlede om ham. Og med ordene holdt varmen sit indtog i hjerterne. Nederlaget var sejr, døden var liv. - Øjnene, hang ved hans læber; og ørerne stod på stilke. Åh, hvor det varmede.

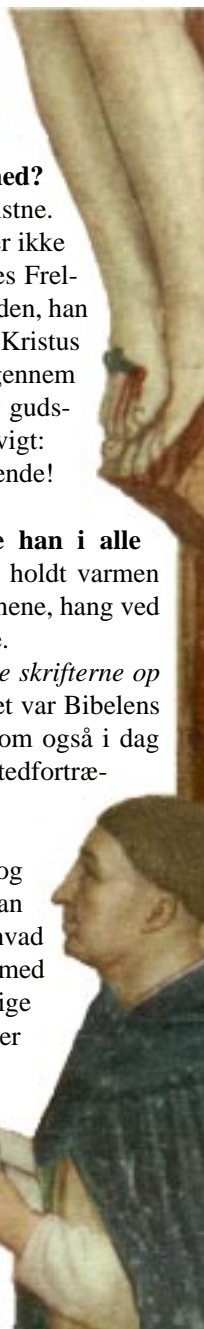
Brændte ikke vore hjerter i os, mens han på vejen lukkede skrifterne op for os? siger de bagefter. Hvad var det, der tændte dem? Det var Bibelens vidnesbyrd om Jesus og hans gerning. Og det er nøglen, som også i dag lukker indestængte hjerter op. Ordet om korset og Kristi stedfortrædende gerning må vi i rigt mål dele med hinanden i nøden.

Han lukkede skrifterne op, siger de. De kendte ham dog ikke. Men da de bad ham gå ind til dem, kom han. Og da han brød brødet, åbnedes deres øjne, så de kendte ham. De så, hvad intet øje kan se, at han havde sat livet til for dem for at være med dem alle dage. Sådan giver han os i nadveren håndgribelige tegn og vidnesbyrd på, at han er os nær, uanset hvad vi føler

Da blev de trætte fødder omvendt! De var nu blot optaget af ét: At dele glæden og evangeliet med andre. Hvorfor? Fordi de havde fået både Kristi og deres eget liv at se i Skriftens lys. Det gav nyt liv.

Skriften giver tro - for her er Kristus!

Fra "Påske - Prædikener fra Den evangelisk-lutherske Frikirke."
Kandake Forlag 1996. Kr 30.00. Bestil den hos redaktionen. VL

SALME 1

*Lykkelig den,
som ikke vandrer
efter ugudeliges råd,
som ikke går
på synderes vej,
og ikke sidder
blandt spottere,
men har sin glæde
ved Herrens lov
og grunder
på hans lov
dag og nat.*

*Han er som et træ,
der er plantet
ved bækken;
det bærer sin frugt
til rette tid,
og dets blade
visner ikke.
Alt hvad han gør,
lykkes for ham.*

HVORDAN SKAL VI LÆSE?

Mange lider under, at de ikke får læst nok i Bibelen og ikke bedt nok. Hvad skal de gøre?

Svar: Ordet "nok" er et faresignal. Det siger, at man må have bedt og læst så og så meget for at være en god kristen. Den tanke har noget grundlæggende lovisk i sig. Men det skal også siges, at meget af vor svigten hænger sammen med mangel på selvdisciplin.

Man må sætte tid af til bøn og bibellæsning. Selvom man har været kristen i mange år, er det let at komme ind i en sløvhed. Jøderne havde tre faste bedetimer dagligt: Den 1., 6. og 12. time, og af Apost. Gern. fremgår det, at de kristne overtog jødernes bønnetradition.

Hvordan kan man læse Bibelen med hjertet?

Svar: Jeg må fortælle, hvordan jeg selv gør det. Jeg gør tre ting. Når bibelteksten læses, lægger jeg mærke til detaljerne. Bibelen skal ikke læses, som var det en avis, hvor det kun drejer sig om at få fat i det væsentligste.

Dernæst er det en stor hjælp at lære tekster udenad - også sammenhængende tekster. Endelig skal man gøre hvert vers i Bibelen til en bøn - bede Gud om at gøre det virkelig for mig. Man må gøre bibellæsning til bønnelæsning.

HVORDAN SKAL VI HØRE?

Nogle klager over, at megen af den forkyndelse, de hører, lader dem uberørte. Hvad er grunden til det?

Svar: Det er vanskeligt at svare på generelt. Der kan være noget galt i forkyndelsen. Der er sket en udvanding. Forkyndelsen har ikke samme bibelske gehalt som tidligere. Men fejlen kan også ligge i den hørende selv.

Hvad betyder det at blive bevaret? Hvis man med det tænker på at blive berørt i hjertet, da er det ikke forkyndelsens mål. Mange er ikke optaget af at høre Ordet som det virkelig står. De har det som børn, der får chokolade, før de skal spise og derfor ikke bryder sig om middagsmaden. Et troende menneske skal også være villig til at ransage sig selv.

Hvad skal vi lytte efter?

Svar: Det, som alt drejer sig om i evangelisk luthersk forkyndelse, er lov og evangelium. Der hvor denne hovedsag er på plads, falder også det meste andet på plads. Der hvor det ikke er tilfældet, kan ting klinge bibelsk og alligevel være udtryk for en grundlæggende anden kristendomsforståelse. Lov og evangelium er nøglen til Skriften og strukturerer alt andet i den kristne tro og forkyndelse.

Jan Bygstad, Båndet 2/2003 - VL

Andagt til hverdag

Sommer-undersøgelse

På sommerlejren 2002 deltog 33 personer (børn og voksne) i en anonym undersøgelse om andagt i hverdagen.

1. Hvornår holder du andagt?

Dagligt morgen og aften 21.

Dagligt - kun om aftenen 7.

Dagligt - Kun om morgenen 2.

Sjældent 3.

2. Hvor holder du andagt?

I køkkenet 17. I sengen 15. Andet sted i huset 14. Udenfor hjemmet 4.

3. Hvad gør du i din andagt?

Læser i bibelen efter en plan 21; tilfældigt 13. *Overvejer Guds ord* bevidst 9; tilfældigt 11; sjældent 13; finder et vers, der siger noget særligt 7. *Læser i en andagtsbog* regelmæssigt 18; af og til 7.

Beder en fri bøn 30; *en fast bøn* 14; *bruger forbønsliste* 7; *skriver dagbog* 1; *beder en bibelsk salme* 5; *bruger vejledningen i Lille Katekismus* 4. *Synger en salme* 8.

4. Hvem holder du andagt sammen med?

Alene 6.

Sammen med familien 7.

Både alene og med andre 18.

Enkelte gange med en anden 5.

Når der flere steder forekommer mere end 33 svar indenfor en gruppe, skyldes det, at der kunne svares ja til flere spørgsmål under samme overskrift. F.eks. holder nogle andagt både i køkken og i sengen.

En almindelig andagt

Formålet med undersøgelsen var at vække til eftertanke og inspirere til et sundt "almindeligt" kristent andagtsliv. For det, vi gør i hverdagen, sætter varige spor i vores liv.

Prøv evt. at besvare spørgsmålene for dig selv. Det er godt at overveje vore daglige vaner. Men det er svært at ændre på dem. De gode rutiner skal vi holde fast ved. Og de dårlige vaner er vi nødt til at se i øjnene og bekæmpe, ikke mindst når det gælder noget så vigtigt som vort åndelige liv med Gud til hverdag.

Hvad er da en "almindelig andagt". Hvad er nødvendigt? Hvad skal vi kræve af os selv?

Måske vi i skulle spørge mere positivt: Hvad vil min Gud give mig og min familie morgen og aften? En morgensang i stedet for P3-musik og et godt andagtsstykke i stedet for den "nødvendige" radioavis, og et ord fra Gud at gå ud i hverdagen på - kan vi nøjes med mindre?

Bibelens Salme 92,2-5 bevidner, at andagt er godt: *Det er godt at takke Herren og at lovsynge dit navn, du den Højeste, at forkynde din godhed om morgenen og din trofasthed om natten, til tistrengt lyre og til harpe, til strengespil på citer. Du har glædet mig ved din gerning, Herre, jeg jubler over dine hænders værk.*

Det kan vi også erfare!

Leif G. Jensen

75 år - og dog ung

Fredag d. 28. febr. 2003 var der "åbent hus" hos Marie og Bendix Jensen i Svendborg. Der var indbudt til 75 års fødselsdag. Og der var mødt både medlemmer fra Frikirkens menighed på Langeland og venner fra Folkekirken.

Først samledes vi om et festligt kafebord. Derefter holdt pastor Vagn Lyrstrand bibeltime. Som næste punkt fik vi et historisk tilbageblik, idet det i

år er 75 år siden, man

ud fra

Den

evang-

luth.

Frikir-

ke på

Langeland

begyndte at holde

unge ungdomsmøder.

Ungdomskredsen blev stiftet den 3. februar 1928 hos Astrid og Peter Kofoed Dam i Snøde.

Som navnet antyder var møderne i begyndelsen beregnet for de unge; men det viste sig, at de, der dengang var begyndt som unge, ikke gav slip på møderne, selv om de blev ældre, så efterhånden blev der en ret stor aldersspredning.

Ud fra protokollen kan det ses, at forskellige unge mennesker i årene 1958-1073 førte statistik over møderne, og i disse år lå det gennemsnitlige deltagerantal på ca. 16. Det arbejde, der påbegyndtes i 1928 var altså på ingen måde en døgnflue.

Mange mennesker - både i og uden for Frikirken - har deltaget i møderne i tidens løb. Med tak til Gud mindes vi dem, der var med til at bære arbejdet.

Nogle har

været

ledere,

andre

har

budt

kaffe,

spillet eller

haft andre hverv.

Vi tror, arbejdet har været til stor glæde og velsignelse. *For som regnen og sneen falder fra himlen og ikke vender tilbage dertil, men væder jorden, befrugter den og får den til at spire og giver udsæd til den, der vil så, og brød til den, der vil spise, sådan er mit ord, som udgår af min mund; det vender ikke virkningsløst tilbage til mig, men det gør min vilje og udfører mit ærinde (Es 55,10-11).*

Som afslutning på dagen genbrugte vi bl.a. en sang fra ungdomskredsens 20-års-jubilæum, og endelig blev en aftensang, som Bendix Jensen havde skrevet, sunget.

Else Marie Aasø Hansen

*Saa takker vi
for Tid, der svandt,
for Naaden mod os smaa.
Styrk selv det Liv, vi i dig fandt,
saa dit Navn, Jesus,
ene herliggøres maa!*

MELLEM OS SAGT

Reaktion & Redaktion

Kære Læser!

Under denne rubrik vil vi fremover bringe og svare på læser-reaktioner. Bladet har fået en "ansigtsløftning" og vil med støtte fra Den lutherske Arvs Fond udgå til flere nye læsere. Og vi modtager gerne adresser til et gratis gaveabonnement.

Vi glæder os over positiv modtagelse af bladet og for reaktion på indhold. - Vi klipper til inspiration og svarer på en reaktion:

7. marts: Mange tak for Deres brev, af-født af indlægget om "Det kirkelige tag-selvbord." Og mange tak for bladet, som jeg glæder mig til at modtage. K.W.A.

18. marts: Vi modtager med glæde Lu-thersk Kirke - et blad med rigt bibelsk indhold. (Hvor er der få kristne blade med bibelsk substans). Tak for gave-abonnementet. H.E.N.

8. april: Tak for tilbud om gaveabonne-ment på jeres kirkeblad. - Vi benytter os af jeres hjemmeside ind i mellem. H&S

MELLEM OS SAGT

Nadver- og kirkefællesskab

Den evang.-luth. Frikirke følger den praksis, som udtrykkes i Den lutherske Bekendelse art. 25: "Ingen plejer at modtage nadveren, inden de har været til samtale og har fået til-sagt syndernes forladelse." Præ-sten har hyrdeansvar for dem, han tager til nadver. Derfor praktiserer vi ikke "åben" nadver som i folkekirken.

Reaktion: Nogle har reageret på, hvad vi skrev om emnet i nr. 3-4:

Vi kan ikke den ene søndag modta-ge nadveren i en kirke, der forkyn-der Guds ord og bruger dåb og nad-ver ret og så næste søndag gå til nadver i f.eks. folkekirken, hvor det-te ikke sker, og hvor der kan sås tvivl, om Jesu legeme og blod virke-lig er til stede i brød og vin.

Redaktion: Vi beklager, at vi har ud-trykt os for kortfattet og derfor misfor-ståeligt. Vi har ikke villet frakende gyldighed af enhver dåb og nadver i folkekirken. Langt fra. Vi foretager ikke gendåb af mennesker, som i folkekirken er døbt i Faderens, Søn-nens og Helligåndens navn! Og så-sandt nadveren bruges efter Jesu ord, får enhver ved alteret Jesu lege-me og blod! Men ved et åbent nad-verbord sker det ikke ret efter Kristi ord for jer; for disse ord kræver "just troende hjerter", som Katekismen siger. Og dåbs-ordene lær dem at holde forudsætter jo også troens klare bekendelse. - Dertil kommer, at folkekirken som kirkesamfund har tiltrådt Leuenbergkonkordien, der åbner for en ubibelsk og sym-bolsk forståelse af nadveren.

Resumé: Vi anfægter ikke *gyldighe-den* af dåb og nadver brugt efter Je-su ord; men sakramenterne skal også bruges *ret!* Bekendelsen si-ger, at "sakramenterne bør bruges sådan, at den tro kommer til, som tror de løfter, der gives og tydeliggø-res i sakramenterne." Og den afvi-ser "at sakramenterne retfærdiggør, blot ved at ritualet udføres; ...ved brugen af dem fordres en tro, der tror, at synderne forlades" (art. 13).

VL

Noter og nyt

Ingen bekendelseskirke

Healer og præst Ulla Sandbæk har sået tvivl om nytten af tilgivelse og prædiken. Det har rejst debat om betydningen af folkekirkens bekendelse. Fhv. rektor for Præstehøjskolen, Niels Thomsen anser det for hykleri at fremstille folkekirken som bekendelseskirke (se nr. 3-4). I Kristl. Dagbl. 20/3 uddyber Thomsen synspunktet:

Avisklip: *Folkekirken fungerer de facto ikke som bekendelseskirke, og jeg kan ikke se nogen praktisk mulighed for, at den kan komme til at gøre det. Det er umuligt på en gang at opretholde folkekirkens åbenhed og at hævde den som bekendelseskirke med retslige konsekvenser. Hvis man vil lade overensstemmelse med bekendelsesskrifterne være målestok for, om man hører til i folkekirken, vil det føre til en kolossal udrensning. Det vil give præstemangel. Mange præster afviger fra centrale dele af bekendelsesskrifterne. Når man ikke vil tage den konsekvens at udelukke dem, bliver det hykleri og vilkårlighed at lade, som om folkekirken er bekendelseskirke.*

Kommentar: Alvoren udtrykkes i et læserbrev i Kristl. Dagbl. 27/2 med overskriften *Det kirkelige tagselvord: Jeg synes, at folkekirkens rummelighed medfører, at man selv skal sammensætte sin tro. Men det magter jeg ikke.* - Troen har brug for en fast grund. Og derfor fremhæver Den lutherske Bekendelse, at "menighederne hos os lærer i fuld enstemmighed" dvs indbyrdes og i overensstemmelse med Bibelen. For intet andet kan give og bevare en sand kristen tro. En luthersk bekendelseskirke er nødvendig!

Højrefløj satser på frie menigheder

Siden 1990 har 18 valg- og frimenigheder set dagens lys, alle med tilknytning til kirkens konservative fløj, oplyser Krist. Dagbl. 27/2. Men hvorfor fører det ikke ind i et kirkefællesskab, som bryder med den folkekirke, der har mistet sin karakter af bekendelseskirke?

Til forståelse af situationen med dannelse af "missionske" fri- og valgmenigheder i tilknytning til og samarbejde med folkekirken har avisen interviewet "missionske" ledere.

Avisklip: *Indre Missions formand Christian Poulsen siger: "Valgmenigheder bør kun være en absolut nødløsning, hvis man føler, at man ikke trives med den herskende teologi på stedet."*

Avisklip: *Luthersk Missions gen. sekr. Leif Rasmussen udtaler: "Jeg er enig i, at det er den begrænsede teologiske frihed inden for folkekirken, der er årsagen til de nye frimenigheder. - Faktum er, at et stigende antal personer føler sig presset i forhold til, hvad de gerne vil høre forkyndt i kirken."*

Kommentar: Vi kender behovet for en gudstjeneste og menighed, hvor der forkyndes i overensstemmelse med Bibel og Bekendelse. Vi ser det dog ikke som nødløsning, men som nødvendighed. Og vi undrer os over kritikken af "den begrænsede teologiske frihed inden for folkekirken," når nøden er en næsten ubegrænset teologisk frihed! Den lutherske Bekendelse art. 7 minder om, at man til sand kirkelig enhed må være "enig om evangeliets lære og sakramenternes forvaltning." For intet mindre kan frelse. Og derfor er det nødvendigt og ikke et spørgsmål om, hvad vi gerne vil høre! VL

Kirken - de helliges samfund

Årsmøde 3.- 4. maj 2003 - København

Det, som vi har set og hørt, forkynder vi også jer, for at også I kan have fællesskab med os; og vort fællesskab er med Faderen og med hans Søn, Jesus Kristus (1 Johs 1,3-4).

Kirken - de helliges samfund

- består af mennesker, som Helligånden har fundet og ført sammen i fællesskab med Faderen og Sønnen.
- består af mennesker, der er fundet sammen i fællesskab om det hellige: Ordet, Dåben og Nadveren.

Lørdag den 3. maj

- kl 14.00 Årsberetning
- kl 14.45 Kaffe
- kl 15.30 Forhandlingsmøde
- kl 18.00 Spisning
- kl 19.45 "Stærke unge" (1 Johs 2,14)

Søndag den 4. maj

- kl 10.00 Gudstjeneste *
- kl 12.00 Middag
- kl 14.00 Årsmødeforedrag
- kl 14.45 Kaffe
- kl 15.15 Afslutning

Sted

Fritidshjemmet
Ålekistevej 159, Vanløse
Martinskirken *
Martinsvej 4, Frederiksberg

Hjertelig velkommen

Fra menighederne

Treenighedskirken, Haderslev

Vores menighed i Haderslev har ikke længere nogen kirkebygning. Efter flere år uden gudstjenester i kirken valgte menigheden i december 2002 at nedtage bygningen og sælge grunden. Det var en vanskelig beslutning, men den var nødvendig, fordi vi ikke mere kunne se, hvordan vi kunne vedligeholde bygningen på forsvarlig måde. Samtidig var det vanskeligt at se, hvornår der igen kunne holdes gudstjeneste i kirken.

I 1987 havde kirken fået nyt tag og loft. I midten af 1990'erne blev der gjort et stort arbejde med at forbedre vægge i kirkerummet. Men endnu vigtigere var det, at der samtidig udkom et lokalblad, som blev regelmæssigt omdelt til kirkens naboer. Der blev gjort en særlig indsats for at indbyde til gudstjeneste. Det blev en tid med opmuntringer for præst og medlemmer.

Men o. 1997 kunne de ældste af medlemmerne ikke mere komme i kirke. Præsten besøgte dem i hjemmene, og de yngre medlemmer besluttede sig for at komme i Løsning menighed.

Menigheden i Haderslev blev stiftet i 1898 og fik i 1904

den fine kirke samt tilhørende præstebolig. Frem til 1928 var menigheden tilsluttet både Die ev.-luth. Freikirche i Tyskland og Den ev.-luth. Frikirke i Danmark. Optegnelser viser, at menigheden i Haderslev talte 28 medlemmer i 1928, 14 i 1949 og 6 medl. i 1980.

Gud ske tak, at han gennem Haderslev menighed samlede mennesker ind i sit evige rige ved Evangeliet, dåben og nadveren.

Leif G. Jensen

Konfirmandlejr

Afholdes 22.-26. juni i Vesterhuse på Langeland. Deltagere: alle, som går til konfirmandforberedelse, for mini- og maxikonfirmander og deres venner. Tema: Bibel, badning og bordtennis.

Luthersk Sommerferie

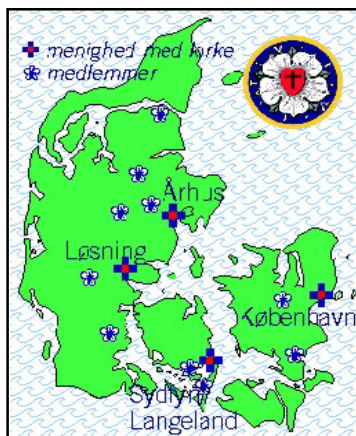
Kirkens årlige sommerlejr afholdes d.

5. - 10. juli på Hedemølle Efterskole ved Bjerringbro. Program fås i menighederne og hos redaktionen.

Ferie

Pastor Leif G. Jensen: d. 14. juli - 3. august.
Pastor Vagn Lyrstrand d. 11. juli - 31. juli.

Bestyrelserne formidler kontakt til ferierende præster.

Gudstjenester

ØERNE

Pastor Vagn Lyrstrand

København, Martinskirken, Martinsvej 4

Søndag 4. maj kl. 10 Årsmøde-gudstj.

Søndag 11. maj kl. 16.30

St.Bededag 16. maj kl. 10 m. nadver

Søndag 18. maj kl. 10 m. læsepr.

Søndag 25. maj kl. 10 "Gæstedag"

Kr. Himmelf. 29. maj kl. 10 m. læsepr.

Søndag 1. juni kl. 10 m. nadver

Pinsedag 8. juni kl. 10 m. nadver

2. Pinsedag 9. juni kl. 10 sanggdst.

Menighedsudflugt

Trin. søndag 15. juni kl. 10 m. nadver

Søndag 22. juni kl. 10 "Gæstedag"

Søndag 29. juni kl. 16.30 m. nadver

Langeland, Lohals kirke

Søndag 4. maj Årsmøde i København

Søndag 11. maj kl. 10.30 m.nadver

St.Bededag 16. maj ingen gdst.

Søndag 18. maj kl. 16

Søndag 25. maj kl. 15 "Skallen"

Møllergade 99, Svendborg

Kr.H. 29. maj kl. 10.30 nadver; udflugt

Søndag 1. juni ingen gdst.

Pinsedag 8. juni ingen gdst.

2. Pin. 9. juni kl. 10.30 m. nadv. (LGJ)

Trinitatis søndag 15. juni kl. 16

Søndag 22. juni kl. 15 "Skallen "

Møllergade 99, Svendborg

Søndag 29. juni kl. 10.30 m. nadver

JYLLAND

Pastor Leif G. Jensen

Løsning, Vinkelvej

Søndag 4. maj Årsmøde i København

Søndag 11. maj kl. 14

St. Bededag 16. maj kl. 10 m. nadver

Søndag 18. maj ingen

Søndag 25. maj kl. 14 m. nadver

Kr. Himmelfart 29. maj kl. 14

Søndag 1. juni kl. 10 m. nadver

Pinsedag 8. juni kl. 14 m. nadver

2. pinsedag 9. juni ingen

Søndag 15. juni kl. 10 m. nadver

Søndag 22. juni kl. 14

Søndag 29. juni kl. 10 m. nadver

Århus, Gratiakirken, Bissensg. 14

Søndag 4. maj Årsmøde i København

Søndag 11. maj kl. 10 m. konfirmati-
ons-forberedelse (9.20 nadver)

St. Bededag 16. maj kl. 16

Søndag 18. maj kl. 10 m. konfirm.

Søndag 25. maj kl. 10 m. nadver

Kr. Himmelfart 29. maj 10 m. nadver

Søndag 1. juni kl. 16

Pinsedag 8. juni kl. 10 m. nadver

2. pinsedag 9. juni ingen

Søndag 15. juni kl. 16

Søndag 22. juni kl. 10 m. nadver

Søndag 29. juni kl. 16

**Gratis gaveabonnement støttet
af Den lutherske Arvs Fond.
Send adresser til redaktionen!**

ADRESSER

Pastor Leif G. Jensen, Ewaldsvej 9, 8723 Løsning. Tlf. 7565 1660

Pastor Vagn Lyrstrand, Ålekistevej 157, 2720 Vanløse. Tlf. 3874 6661

Besøg kirkens internet-sted på www.vivit.dk. E-mail: post@vivit.dk